

rigsministeriet, Næstformanden Departementschefen i Handelsministeriet. Endvidere var følgende Organisationer repræsenterede: Den danske Købstadforening, De samvirkende Sogneraadforeninger, Amsraadsforeningen, Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation, De samvirkende Detailhandlerforeninger (Købmandsforeninger) i Danmark samt Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk. Naar en saa alsidig sammensat Kommission afgiver en enstemmig Betænkning, mener jeg, at Lovgivningsmagten ganske rolig kan vedtage det paagældende Lovforslag, som er Resultatet af Kommissionens Arbejde. Jeg er fuldt ud enig i de Udtalelser, som er fremsatte af Kommissionen om, at Loven om Læbælter i mange Tilfælde har været mere til Skade end til Gavn for Kommunerne. Det er for mig en Glæde at kunne anbefale denne Sag, som jeg for flere Aar siden som Byraadsmedlem har arbejdet for. Jeg kan i det hele slutte mig til de Udtalelser, der findes saavel i den afgivne Kommissionsbetænkning som i Bemærkningerne, der ledsager Lovforslaget, og jeg skal i Henhold hertil paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Oluf Jensen: Jeg kan ogsaa i min Egenskab af Købstadforeningens Formand meget varmt anbefale dette Lovforslag til at nyde Fremme. Det er rigtigt, som den ærede sidste Taler bemærkede, at der rundt om i Købstæderne er et Ønske om at faa Læbælterne ophævet, og det er vist ogsaa rigtigt, som Kommissionen mener, at de Købstæder, der allerede har faaet Læbæltet ophævet, er glade ved, at det er sket. Jeg kan i hvert Tilfælde nævne, at i den By, hvor jeg er fra, og som var en af de første, der søgte Læbæltet ophævet, er man glad ved, at det skete, thi derigennem har de handlende faaet Lejlighed til at konkurrere med Brugsforeningerne i det nærmeste Opland og er blevet stillet paa lige Fod med dem. Jeg tror, at i mange Købstæder rundt omkring i Landet er der Ønsker om at faa Læbæltet ophævet. For Haandværkerne har det ikke saa stor Betydning som for de handlende, thi ved Næringsloven er en hel Del Haandværk undtaget fra Læbæltebestemmelsen, og andre er undtagne derfra i Henhold til tidligere Love, ligesom ogsaa Fabriksdrift var undtaget. Det er kun det mindste Antal Haandværkere, som er in-

teresseret deri. Jeg tror derfor, at for Haandværkerne er der ikke stor Betænkning. Derimod fremgaar det af Kommissionens Betænkning, at en Del Handelsforeninger i Provinserne, i alt 22, har sagt nej, medens en Del har svaret ja, og en Del ikke har svaret. Derfor er Kommissionen gaaet ud fra, at den ikke fik nogen virkelig Vejledning gennem Besvarelsene af Forespørgselen, og har taget sin Beslutning ud fra principielle Betragtninger. Paa den anden Side har det en vis Betydning, at 22 Handelsforeninger ikke har ønsket Læbæltet ophævet. Da jeg nu selv som Formand for Købstadforeningen er af den Mening, at det vil være til Gavn for Byerne at faa Læbæltet ophævet, vil jeg stille Forslag paa mit Partis Vegne om, at Sagen af Hensyn til de Handelsforeninger, som har svaret nej, undergives en kort Udvalgsbehandling, i hvilken de 22 Handelsforeningers Stilling kan blive drøftet.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag til Vedtagelse i Tinget.

Albert Jensen: Det kan jo ikke nægtes, at det foreliggende Lovforslag vil gribe ind i mange Købstæders Forhold, idet det af den nedsatte Kommissions Betænkning, Bilag 3, ses, at 52 af Landets Byer har bibeholdt deres saakaldte Læbælte, medens kun 17 ifølge samme Betæknings Bilag 4 har benyttet sig af § 14 i Næringsloven af 29. December 1857, hvori Indenrigsministeren bemyndiges til paa Forslag af Købstadkommunalbestyrelsen at ophæve Læbæltet i vedkommende By. Men gaar man de Besvarelser, der er indkommet fra de paagældende 52 Byers Handels- og Haandværkerorganisationer, nøjere igennem, faar man absolut det Indtryk, at de ikke lægger nogen særlig Vægt paa at bibeholde disse efter min Formening forældede Bestemmelser, hvorimod der ikke fra de 17 Byer, som har ophævet Læbæltet, kan skønnes andet, end at der er udelt Tilfredshed med, at det er blevet hævet. Tages disse Ting i Betragtning, skønner jeg ikke rettere, end at det er anbefalelsesværdigt at ophæve Læbælterne. Alene under Hensyn til Forbrugsforeningerne, der, som bekendt, maa handle med deres Medlemmer indenfor Læbæltets Beskyttelse, er det, set fra de handlendes Standpunkt, absolut rigtigst at ophæve Læbæltet, for at de kan komme til at konkurrere med vedkommende Forbrugsforening indenfor Læbæltet.